عصر آزادی

روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی

صاحب امتیاز: مؤسسه مطبوعاتی پیمان

مدیر عامل و مدیر مسئول: سید فرید پیمان

رییس هیئت مدیره و سردبیر: دکتر سید وحید پیمان

لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز

گروه ۳ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

امتیاز: ۵۵/۶

نشانی:

تهران - خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد - پلاک ۹۷ - طبقه سوم

صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۷۱۸۴

آدرس تبریز: خیابان والمان، جنب بن بست یاوری، ساختمان آرکا ۵۱ طبقه اول

تلفن: ۳۵۵۵۸۴۵۴-۰۴۱

مسئول آگهی ها: ۰۹۱۲۴۶۶۰۰۴۳

لینک تلگرام: https// telegram.me /asrazadi.ir

Email: asrazadi۹۸@gmail.com

www.asrazadionline.ir

یادداشت

باز خوانی تغییر نام دو بیمارستان در تهران و تبریز

محمد فرج پور باسمنجی

نام ها و اسامی اماکن ، مراکز ،معابر ،ابنیه های عام المنفعه، خیابان ها و حتی انسانها از قدیم الایام با روش‌های معمول منطقی و عرفی و فرهنگ زاد و بوم و با احتساب وقایع و احوال و زمان‌ها صورت گرفته است و با هنجارها و فرهنگ ها سنخیت داشته است.

عده ای از این نام ها با وقایع و اتفاقات روز و مناسبت ها و اعیاد هم مطابقت داشته است.مثلا اگر در یک خانواده مذهبی کودکی در عید قربان متولد می‌شد نام قربان برآن می نهادند و اگر کسی در میلاد پیامبران ،امامان، اولیا و اوصیا متولد می شد نام آن برگزیدگان را می نهادند. اما مردم تا اندازه ای پایبند به اسامی و نام های انتخابی خود بوده و ارج و قرب زیادی به این اسامی قائل بودند و هستند.

متاسفانه در تحولات سیاسی ، فرهنگی و اجتماعی معمولا سیاستمداران و دست اندر کاران و تازه به دوران رسیده ها که احساسی شور و شوق سیاسی دارند با آگاهی و نا آگاهی اسامی دلخواه خود را ترجیح می دهند و اسامی موجود را از برخی اماکن ، معابر ، میادین ، خیابان‌ها یا مراکز علمی ، فرهنگی ، هنری و حتی تاریخی که مردم سال ها با آنها انس گرفته اند یک شبه حذف و نام های دلخواه خود را می گذارند که سنخیت و هم خوانی و بار معنایی لازم را هم ندارند.که چه بسیار

دیده شده است مردم به این نوع تغییرات اسامی با نگرش های سیاسی و جناحی وقعی قائل نیستند و در افواه عمومی و حتی اعلان و آگهی های اطلاع رسانی ، اسامی قبلی را می نویسند و تکرار می کنند. مثلا با اینکه چند دهه پیش نام فلکه دانشگاه تبریز را تغییر دادند ولی مردم در افواه و گفتار روز مره فلکه دانشگاه صدا می‌زنند.کاش این نوع اسامی که هیچ بوی سیاسی از آنها به مشام نمی رسد در اسامی گذاشته شده قبلی می ماندند و با گذاشتن نام های جدید موجب دو نامی نمیشدند و سردرگمی عابران ،گردشگران و عموم را به بار نمی آوردند.

در دهه ۷۰ خبرنگار کیهان در ساختمان موسسه کیهان در آذربایجان شرقی در مقابل دبیرستان فردوسی تبریز بودم قبلا می خواستند نام آن را با شور و شوق انقلابی عوض کنند که مقاومت مدیران وقت آموزش و پرورش مانع آن شد .بعد در جوار آن مدرسه ای قدیمی که چندین دهه نام آن با ابوعلی سینا دانشمند بزرگ ایرانی گره خورده بود و مردم آنرا به نام مدرسه بوعلی می‌شناختند آن را یک شبه عوض کردند. آن موقع یادم بود که تنی چند از فضلا نوشته بودند که حذف نام بزرگان علم و ادب از مراکز آموزشی درست نیست آن هم دانشمندی که افتخار تمدن جغرافیای فرهنگی ایران زمین و حتی جهان اند مثل بوعلی سینای صاحب کتاب شفا و دانشنامه علایی که افتخار ایران ما هستند... و شایسته است متولیان امور مراکز آموزشی با طراحی و احداث مراکز جدید

را که با اعتبارات دولتی می سازند نام افراد دلخواه خود را بگذارند و موجب تضییع حق بزرگان و بانیان و سازندگان قبلی نشوند.

مثلا ۶ قطعه بزرگراه تبریز _ارومیه را که از مدت ها پیش می سازند هر یک از آن قطعات را بنام شهدای خدمت نامگذاری کنند تا هم در اخذ اعتبارات ملی تسهیل و رغبت ایجاد شود و هم از اول مردم با یک نام آشنا شوند.حتی مطالعات جامعه شناسی نشان می دهد یکی از دلایل عدم رغبت عمومی به فرهنگ وقف ،تغییر اسامی بانیان و سازندگان و واقفان و یا استفاده غیر از نیت وقف در بهره برداری که امروز نمونه های آنرا در ادارات اوقاف تبریز می بینیم ، با این اقدامات در نام گذاری این نوع مراکز عام المنفعه و وقفی به صورت ناپخته موجب روی گردانی خیرین و نیکوکاران جدید از امر ارزشمند احداث و ساخت و وقف بوده است.

اخیرا برای یک کار پژوهی به دانشگاه علوم پزشکی تبریز رفته بودم.کار من در خیابانی که قبلا هم مراجعه کرده بودم و نام تلاش رامتولیان وقت دانشگاه بر آن نهاده بودند که نه سیاسی و نه جناحی بود به طور ناشیانه روسای فعلی دانشگاه علوم پزشکی آن راتغییر دادند.در حالی که در افواه و گفتار اساتید و کارمندان و دانشجویان به خیابان مذکور تلاش گفته می شود.عده ای تفکرات جناحی و سیاسی را حتی به نام های غیر سیاسی معقول هم کشیده

> ▪ در نام گذاری اماکن و مراکز عمومی نام و اعتبار واقفان وسازندگان را خدشه دار نکنیم.
>
> ▪ وراث واقف و سازنده بیمارستان در شرق تبریز وقتی دیدند نام بیمارستان را عوض و اتاق های عمل را بخشداری کرده اند قهر کردند و به اروپابرگشتند.
>
> ▪ از امتناع سرمایه گذاری وارث واقفان در توسعه و تجهیز این بیمارستان درس بگیریم.

اند که جای تاسف و نگرانی دارد و این کارهای نامعقول و ناشیانه حداقل از روسا و متولیان فعلی دانشگاه علوم پزشکی تبریز پذیرفته نیست . همان طوری که تحویل بیمارستان وقفی مردم به بخشداری در شرق تبریز کار پسندیده نبود.

کار بزرگ گذشتگان و بانیان و سازندگان را برای احداث این معابر و شوارع که زحمت کشیده اند ضایع نکنیم و اگر لیاقت، کیاست، جسارت و توان و عرضه لازم را داریم به توسعه معابر و مراکز جدید اقدام کنیم آن موقع نام دلخواه خود را بر آنها نهیم.

اخیرا مطلبی را از یکی از فضلا دیدم که به نقل از روزنامه اطلاعات نوشته بود کهپس از انقلاب که تب تغییر نام خیابان‌ها و موسسات و ...داغ بود و امروز با گذشت ۴۵ سال نه تنها این تب فروکش نکرده است ، بلکه داغ تر نیز شده است! جاوید نام مرحوم آیت الله طالقانی که مظهر اسلام عقلانی و رحمانی و خیرخواهی بود و عمری خلق را با نشر آموزه های قرآنی از بت پرستی در تمام اشکال آن و فرد پرستی و فرعونیت پرهیز و به خداپرستی دعوت نموده بود از تغییر نام بیمارستان امیراعلم به بیمارستان طالقانی

شکایت و مخالفت نمود و از دانشگاه تهران که بیمارستان زیر مجموعه دانشکده پزشکی آن بود خواست تا هر چه زودتر نام بیمارستان را بنام قبلی آن برگرداند و دانشگاه اطلاعیه ذیل را منتشر نمود:

"بنا به نظر حضرت آیت الله طالقانی که همواره به حفظ خاطره بزرگان خیر و دانشمند علاقه مند و معتقد به بزرگداشت نام آنها می باشند نام بیمارستان طالقانی به نام اصلی آن امیراعلم تغییر یافت."

آری!" چنین کنند بزرگان ، چو کرد باید کار".

طالقانی شاگرد مکتب انبیاء و ائمه هدی و پیرو آموزه های مصدق بود که با هر نوع بت پرستی و کیش شخصیت مخالف بودند و از تعالیم آنان فراوان بهره گرفته بود و آن آموزه ها را راهنمای عمل خود قرار داده بود.او دیده بود که مصدق خادم واقعی ملت و طراح ملی شدن نفت ایران در دوران نخست وزیری از هرگونه مجسمه سازی و بت تراشی از او و نامیدن خیابان‌ها و شهرک های جدید التاسیس بنه ام او مخالفت کرده و برحذر داشته بود، چه رسد به تغییر نام مؤسساتی که به نام واقف و یا خدمتگزاران جامعه نامگذاری شده است.

توصیه سعدی علیه الرحمه را فراموش ننماییم که چه زیبا سروده است.

نام نیک رفتگان ضایع مکن تا بماند نام نیکت یادگار!

اخیرا هم چنین اتفاق نامیمونی در آذربایجان ما افتاده است.

قضیه این است که در اوایل دهه ۵۰ مرد نیکو صفت و تاجر فرشی به نام زنده یاد حاج غلامرضا امیر خیزی دست به کار بزرگی می‌زند و با همکاری زنده یاد آیت الله حاج میرزا محمود شتربانی،بیمارستانی را در زمینی به مساحت چندین هزار متر ،در باسمنج احداث و افتتاح و در اختیار مردم مناطق روستایی و شهری می گذارند.که تا پایان جنگ تحمیلی این بیمارستان فعال و بیش از ۱۰۰ کادر پزشکی و درمانی داشت،و حتی از قره چمن هم نیازمندان برای معالجه مراجعه و عمل های جراحی نیز در آن صورت می گرفت.این بیمارستان که با سرمایه شخصی زنده یاد حاج غلامرضا امیر خیزی تبریزی احداث و تجهیز و تحویل بهداری وقت شده بود بعد از انقلاب ابتدا نامش را عوض کردند.سپس در دهه ۷۰ با خود گردانی بیمارستان‌ها بخشی از تجهیزات آنرا به مرکز استان منتقل کردند ودر این اواخر با ایجاد بخشداری باسمنج بخش اعظم آنرا به بخشداری باسمنج اختصاص دادند و از دولت و استانداری که بخشداری تاسیس می کند ولی فقط تابلو آن را درست می کند و با بی تدبیری در سر بیمارستان احداثی وقفی دیگران تابلو بخشداری را نصب می‌کند. باید واویلا گفت.

اخیرا فرزندان واقف که در اروپا کار و کاسبی پر رونقی دارند در سفر به شهر تبریز با هماهنگی معتمد خود به باسمنج می روند تا نسبت به توسعه و تجهیز آن کمک کنند.و راه پدر نیکوکار خود را دنبال کنند.وقتی به بیمارستان می رسند با تغییرات قابل وصف مواجه می شوند.تابلو نام واقف و نیت ارائه مجانی خدمات درمانی و بهداشتی زیر کشیده شده ،بیمارستان متلاشی شده،بخشی از آن مرکز درمانی با نام دیگری فعالیت و بخشی ازآن هم تابلو بخشداری زدندو ناباورانه اتاق عمل بیمارستان، اتاق کار بخشدار شده است.با ناراحتی و اعتراض بیمارستان را ترک و از ادامه سرمایه گذاری وتوسعه و تجهیز آن منصرف و راهی اروپا می شوند.تاریخ و فرزندان آینده ملت چگونه بر ما خواهند نگریست و تاریخ و آیندگان در باره این بی تدبیری ها و بی سلیقگی ها و ندانم کاری های ما در هزاره سوم و عصر ارتباطات و عصر دانایی و هوش مصنوعی که همه اتفاقات جزئی ثبت و ماندگار می شود در آینده چگونه در باره ما قضاوت خواهند کرد.

▪مکه المکرمه

۱۸خرداد ماه

جلال خوانیِ شقایق عوض زاده

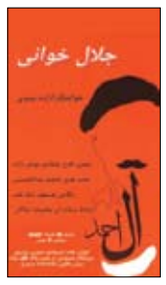

عصر آزادی/ سرویس فرهنگی - علیرضا نیاکان:**شقایق عوض زاده تهیه کننده و کارگردان فیلم و تاتر، طبق وعده ای که از سال گذشته برای انجام برنامه های رایگان در شنبه ها، با عنوان کتاب وعده با همکاری بنیاد بیدل دهلوی داده بود. همچنان روی قول خود پا برجاست و هر ماه برنامه را برای عموم به اجرا می‌گذارد.**

وی در سومین ماه امسال، سومین برنامه کتاب وعده را با عنوان جلال خوانی روی صحنه خواهد برد. در این کتاب وعده با عنوان جلال خوانی، دو داستان از کتاب پنج داستان جلال آل احمد توسط آزاده سیدی گوینده رادیو و کتاب های صوتی و بازیگر به خوانش در خواهد آمد.

در این برنامه:

شقایق عوض زاده مجری طرح، حمید عبدالحسینی مدیر هنری، عکاس مسعود نیک قلب، طراح صحنه حمید عوض زاده و طراح لباس ملیحه سادات حسینی دلچه و ارتباطات رسانه ای علیرضا نیاکان و سیده سپیده سادات موسوی سالار می‌باشند.ورود برای عموم آزاد و رایگان می باشد.

زمان: ۱۹ خرداد ۱۴۰۳، ساعت ۷ عصر

مکان: تهران، میدان هفت تیر، مفتح جنوبی، روبروی ورزشگاه شیرودی، خ ممیز، پلاک ۲۵، بنیاد بیدل دهلوی، تماشاخانه سیمرغ

«جیغ» سیامک انصاری بعد از «جوکر»

سیامک انصاری این روزها در تدارک برای اجرای برنامه جدیدش با نام «جیغ» در شبکه نمایش خانگی است.

به گزارش ایسنا، احسان علیخانی در اولین قسمت از برنامه «جوکر» درباره دلایل غیبت سیامک انصاری در این برنامه توضیح داد؛ بر اساس این توضیح که انصاری به دلیل اجرای برنامه جدیدش در شبکه نمایش خانگی امکان حضور در «جوکر» را نداشته است.علیخانی در فضای مجازی توضیح داده است: «ممنونم از سیامک عزیز که سه سال پیش دعوت من را پذیرفت و برای اجرای جوکر ۱ آمد. اما امسال زودتر از «جوکر ۲»، رئالیتی‌شوی خودش را در پلتفرم دیگری شروع کرد که برایش خیلی زحمت کشیده و قرار است برنامه «جیغ» را اجرا کند و به زودی پخش شود. به همین دلیل نشد که کنارمان باشد.»علیخانی همچنین یادآور شده است که برای اجرا به سراغ هنرمند دیگری رفته اما به دلیل سفر طولانی امکان منتظر ماندن نبوده است.فصل دوم «جوکر» با اجرای احسان علیخانی به تازگی در شبکه نمایش خانگی منتشر می‌شود.

با «همستر کامبت» پولدار می‌شویم؟

این روزها فضای مجازی در تسخیر یک همستر است؛ کافی‌ست بخواهید چند دقیقه در اینستاگرام، تلگرام یا ایکس بچرخید. به محض وارد شدن به فضای هر کدام یا تصویر یک همستر کارتونیِ نارنجی رنگ را می‌بینید و یا عده‌ای گوشی به دست مقابل لنز دوربین‌ها ایستاده‌اند تا به شما رازِ جمع کردن سکه‌های بیشتر را یاد بدهند؛ البته به شرط اینکه آن پست را لایک کنید، با دوستانتان به اشتراک بگذارید و در نهایت کلمه «سکه» را برایشان کامنت کنید!

به گزارش ایسنا، البته فضای حقیقی هم وضعیت بهتری ندارد. در مترو، اتوبوس، پیاده‌رو، صف نانوایی، محل کار و... عده‌ای با جدیت در حال ضربه زدن به شکم یک همستر در فضای چند اینچی موبایل خود هستند تا سکه‌های بیشتری کسب کنند که شاید یک روز پولدار شوند! اما ماجرای این همستر که دیگر بی‌راه نیست اگر بگوییم از کودک تا کهنسال را سرِ کار گذاشته چیست؟

همه چیز درباره «همستر کامبت»

علت این حجم از گسترش بازی «همستر کامبت» به آبان ۱۴۰۲ برمی‌گردد که نسخه اولیه «نات کوین» به عنوان نوعی ربات تلگرامی عرضه شد. رباتی که به کاربران اجازه می‌داد با ضربه زدن روی یک سکه، ارز دیجیتالی با عنوان NOTCOIN استخراج کنند و بعد از چند ماه که توسعه‌دهندگان این بازی «نات کوین»ها را روی بلاکچین عرضه کردند، خرید و فروش ارز «نات کوین» در صرافی‌ها آغاز شد. موضوعی که باعث شد «نات کوین» خیلی زود معروف شود و راه را برای معرفی یک بازی جدیدتر باز کند.

«همستر کامبت» از فروردین امسال معرفی شد و به مرور کاربرانی را جذب کرد تا اینکه سرانجام به واسطه تجربه نقد کردن سکه‌های «نات کوین» در صرافی‌ها، این بازی هم به یکباره سر و صدای زیادی به پا کرد. همستر کامبت یک بازی تلگرامی است که کاربر در آن می‌تواند فقط با ضربه‌زدن ساده روی صفحه گوشی خود سکه‌های مجازی کسب کند. سکه‌هایی که صرفا، احتمال می‌رود که بتوان آنها را به پول واقعی تبدیل کرد چون قیمت همستر کامبت تا زمانی که این پروژه در صرافی‌ها تعریف نشود، مشخص نخواهد بود و حتی معلوم نیست این بازی هم به سرانجام خوش «نات کوین» برسد یا نه.

بهانه‌ای برای تازه کردن رفاقت‌ها!

با این حال و با وجود ابهاماتی که درباره سرنوشت این بازی وجود دارد، اما به محض اینکه سراغ موبایل‌هایمان می‌رویم یا سر و کله یک همستر پیدا می‌شود یا می‌بینیم دوستی که مدت‌هاست از او خبری نداریم لینک دعوتنامه این بازی را حتی بدون سلام و احوالپرسی برایمان فرستاده تا اگر ما از طریق لینکِ او وارد بازی شدیم بتواند ۵۰۰۰ سکه از همستر کامبت بگیرد!

بازگشت همه به سوی تلگرام است!

باز هم این تمام ماجراهای این چند روز نیست. بعد از فیلتر شدن تلگرام، کاربران زیادی تصمیم گرفتند به سمت استفاده از اپلیکیشن‌های دیگر بروند و عملا این برنامه را از تلفن همراه خود پاک کرده بودند، اما از آنجایی که تلگرام (نسخه اصلی برنامه) واسطه رسیدن به این همسترِ آرزوهاست و به محض ضربه زدن روی لینک دعوتنامه می‌توانید وارد بازی شوید، در چند روز گذشته افراد زیادی به مدد پروکسی‌ها و فیلترشکن‌ها مجددا به تلگرام پیوستند.

مدیر ستاد کانون های فرهنگی - هنری مساجد استان خبر داد؛

اجرای طرح تربیتی کادر نوجوان در آذربایجان شرقی

عصر آزادی/ سرویس فرهنگی: **مدیر ستاد کانون های فرهنگی هنری مساجد آذربایجان شرقی از اجرای طرح تربیتی "کادر نوجوان" در کانون های فرهنگی - هنری مساجد این استان خبر داد.**

"مرتضی شفیعی" با بیان اینکه مساجد به عنوان بهترین بستر برای تعلیم و تربیت جوانان و نوجوانان انقلابی اظهار داشت: تربیت کادر متخصص و نیروهای متعهد یکی از کارکردهای مهم مساجد بوده و در این راستا طرح تربیتی کادر نوجوان به منظور کادر سازی و توسعه کار تشکیلاتی در مساجد اجرا می شود.

وی، کشف و پرورش استعداد نیروهای مسجدی در عرصه های مختلف فرهنگی و هنری، هویت بخشی و جذب نوجوانان به مسجد به منظور ایجاد نشاط، انگیزه و شور انقلابی و تربیت مدیر جوان برای کانون را از اهداف مهم طرح تربیتی کادر نوجوان عنوان کرد.

شفیعی افزود: مدیر پروری و جانشین پروری در کانون های فرهنگی و هنری مساجد از طریق ایجاد و تقویت روحیه کنشگری و مسئولیت پذیری در نوجوانان دهه هشتادی و نودی، خلق ظرفیت های جدید، بسترسازی برای تقویت اندیشه و تفکر، بروز استعدادهای نوجوانان و تربیت نیروی هنرمند متعهد انقلابی از میان نوجوانان دهه هشتادی برای آینده جامعه اسلامی از دیگر اهداف مهم این طرح می باشد.وی اضافه کرد: طرح تربیتی کادر نوجوان با مشارکت کانون های مستعد استان اجرا خواهد شد که این کانونها پس از اعلام فراخوان معرفی کادر، کادر نوجوان خود را از میان دهه هشتادی های ۱۳ الی ۱۷ سال در ۷ عنوان جانشین مدیر کانون، معاون فرهنگی هنری، معاون جذب و سازماندهی، معاون آموزش، معاون ارتباطات و رسانه، معاون کتابخانه و معاون امور مالی انتخاب و طبق فرم های مربوطه به ستاد استان معرفی می کنند.

مدیر ستاد کانون های فرهنگی هنری مساجد استان تاکید کرد: پس از ارزیابی کادر معرفی شده و تشکیل جلسه جهت تشریح وظایف و فعالیت کادر نوجوان این طرح در ۹ محور تهذیب، مطالعه، تشکیلات، تحصیل، هیأت، اردو، ورزش، فن و مهارت و بصیرت افزایی اجرا خواهد شد.

وی یادآور شد: برگزاری اردوها و دوره‌های آموزشی مستمر با هدف توانمندسازی تخصصی کادر نوجوان و واسپاری فعالیت‌های مرتبط ستاد استان به کانون‌های دارای کادر نوجوان توانمند از دیگر بخش های اجرایی این طرح خواهد بود.

رضا گوران:خانه تئاتر واکنش‌های لازم را نداشته است

رضا گوران معتقد است که خانه تئاتر به عنوان صنف در اتفاقاتی مانند تعطیلی سالن‌های نمایش یا ممنوع‌الفعالیتی هنرمندان یا مشکلات معیشتی اعضای خود، واکنش لازم را نداشته است.

این کارگردان و مدرس تئاتر که در دوره‌ای عضو هیات مدیره کانون کارگردانان خانه تئاتر بوده، درباره عملکرد خانه تئاتر در آستانه انتخابات دوره جدید هیات مدیره مرکزی این تشکل فرهنگی هنری به ایسنا می‌گوید: مهم‌ترین وظیفه هیات مدیره خانه تئاتر، بازگرداندن شان این خانه و شان تک تک اعضای آن است.

او یادآوری می‌کند: ماهیت خانه تئاتر مانند خانه سینما یا هر خانه‌ای که محل حضور اصناف یک حرفه است، این است که نقطه امنی باشد برای تک تک افرادی که برای گرفتن حقوق خود و برخورداری از یک امنیت ذهنی و روانی به آن مراجعه می‌کنند.

گوران، خانه‌های هنری را نمونه کوچک یک جامعه مدنی می‌داند و در این باره توضیح می‌دهد: این جامعه مدنی کوچک همه شرایط یک جامعه مدنی واقعی را دارد و مانند هر جامعه مدنی دیگری نیازمند بازبینی و بازنگری درباره خود در مقاطع گوناگون است چراکه بدون پویایی، از کارکرد خود خارج می‌شود و دیگر نمی‌تواند به اعضای خود خدمات بدهد.

این کارگردان تئاتر با اشاره به تغییراتی که در جامعه در طول زمان ایجاد می‌شود، می‌افزاید: با تغییر جامعه، مناسبات آن نیز تغییر خواهند کرد بخصوص در کشور ما که اتفاقات سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و ... در فاصله زمانی اندکی رخ می‌دهد، بنابراین جامعه مدنی کوچکی مانند خانه تئاتر نیز متاثر از این تحولات، نیازمند تغییر خود است.

گوران که یک دوره به عنوان نایب رییس هیات مدیره کانون کارگردانان در خانه تئاتر حضور داشته است، با توجه به تجربه خود در این سمت یادآوری می‌کند: تجربه آن دوره نشان داد که باید تفکر نهادینه شده درباره صنف در جامعه مدنی مانند خانه تئاتر از بنیاد عوض شود. بر همین اساس تا یک پوست‌اندازی به نفع جامعه تئاتری رخ ندهد، ما شاهد همین چیزی هستیم که حالا در حال وقوع است؛ انفعال!

او با تاکید بر اینکه قصد ندارد دیگر خدمات خانه تئاتر را زیر سئوال ببرد، اضافه می‌کند: آنچه خانه تئاتر بدان نیاز دارد، بخشیدن شانیت به تک تک اعضای جامعه تئاتری است و این رخ نمی‌دهد مگر اینکه ابتدا، شان خود را به عنوان خانه تئاتر بالا ببرد که این امر نیازمند نفوذ، شجاعت، جسارت، پیگیری و برگزاری جلسات علمی و صنفی و ... در حد بسیار گسترده است. بنابراین کاندیداهای هیات مدیره خانه تئاتر باید صنف را به جایگاه اصلی آن برگردانند اما اگر شان هنرمند را در حد یک بن کالا پایین بیاوریم، چگونه می‌توان به ارزش‌های والای انسانی و هنری او اندیشید.

گوران خاطرنشان می‌کند: شان صنف به معنای این نیست که جشنی برگزار کنیم و چند چهره مهم بیایند و صحبتی هم بکنند. خود را گول نزنیم. مهم این است که در برابر تندبادها از اعضای خود دفاع کنیم. چقدر به جامعه تئاتری حمله شده ولی خانه تئاتر هیچ واکنشی نشان نداده است در حالیکه مهم‌ترین کار آن، دفاع از حقوق اعضاست.

این کارگردان با ابراز تاسف از برخورد منفعلانه خانه تئاتر درباره مسائل کلان هنرمندان می‌گوید: خانه تئاتر کجا درباره ممنوع‌الفعالیتی هنرمندان یا معیشت آنان در سطح کلان، برنامه‌ریزی داشته است؟ عموما برخوردهایی کدخدامنشانه با مسائل دارد در حالیکه به عنوان یک جامعه مدنی، نیازمند یک سیستم درست و اصولی است تا بتواند مسایلی مانند معیشت هنرمندان را به درستی پیگیری کند . مگر در عصر حجر یا دوران زندگی قبیله‌ای هستیم که مشکلات خود را با کدخدامنشی حل کنیم، آن هم در زندگی امروز که سرعت تغییر جامعه، به ثانیه رسیده است. ما نیز به عنوان قشر تئاتری، جزو همین جامعه‌ایم ولی همچنان با روش‌های منسوخ شده پیشین جلو می‌رویم زیرا ذهنیت ما درباره صنف عقب است. در حالیکه صنف اجازه نمی‌دهد سالن تئاتر تعطیل یا هنرمندی ممنوع‌الفعالیت شود یا هنرمندی در مضیقه بماند.او با انتقاد از انفعال خانه تئاتر در اتفاقات اجتماعی و فرهنگی ادامه می‌دهد: خانه تئاتر در جریان تحولات اجتماعی و فرهنگی کجاست؟! اگر فرهنگ را به عنوان مقوله‌ای تعریف کنیم که بر اثر تحولات اجتماعی و در تبادل با اتفاقات جامعه در هر دولتی، تغییر می‌کند، حالا پرسش اینجاست که آیا دوستان خانه تئاتر در جامعه دیگری زندگی می‌کنند که واکنشی متناسب با این تحولات ندارند؟! گرچه قرار نیست خانه تئاتر کار سیاسی انجام بدهد اما دور ماندن از جامعه و عزلت‌نشینی که کار صنفی نیست. کار صنفی یعنی ایستادن در برابر تندباد. قرار هم نیست سویه سیاسی به خود بگیرد ولی خانه تئاتر به عنوان صنف، می‌تواند از اعضای خود در تحولات اجتماعی دفاع کند.

گوران با ابراز تاسف از اینکه خانه تئاتر در هیچ یک از تصمیم‌گیری‌های مهم جایی ندارد، می‌افزاید: صنف باید با عملکردش، شان خویش را به جایی برساند که از او بخواهند در تصمیمات حضور داشته باشد و فراتر از آن، برای اعضای خود و نیز دولت، نقشی تعیین‌کننده داشته باشد. اگر جایی مانند خانه تئاتر جدی گرفته نشود، نمی‌تواند به عنوان صنف، از حقوق اعضای خود دفاع کند.

این مدرس تئاتر خاطرنشان می‌کند: حضور موثر خانه تئاتر در تصمیم‌گیری‌هاست که به اعضای آن احساس پویایی می‌دهد حتی اگر در همه جدال‌ها موفق نشود ولی این پویایی می‌تواند اعضا را به داشتن یک خانه امیدوار کند همچنانکه این اتحاد در خانه سینما وجود دارد.

او با اشاره به برخورد خانه سینما در مقاطع گوناگون یادآوری می‌کند: اگر کسی به یکی از اصناف سینمایی توهینی کند، تمام اصناف خانه سینما، او را وادار به عذرخواهی و رعایت احترام می‌کنند ولی یک مورد از چنین برخوردهایی را در خانه تئاتر نداریم در حالیکه اگر صنف به آن جایگاه حقیقی خود برسد، کسانی مانند ما که دنبال فعالیت صنفی هم نیستیم، با جان و دل کمک می‌کنیم اما متاسفانه در حال حاضر صنف ما این جایگاه را نزد اعضای خود ندارد.رضا گوران در پایان با تاکید بر اینکه سخنانش نقد اعضای فعلی خانه تئاتر نیست، اضافه می‌کند: به هیچ وجه منظورم اشخاص خاصی نیست بلکه برآیند آنچه را در جامعه تئاتری می‌بینم، می‌گویم. دوستان‌مان به عنوان اعضای صنف باید شنونده کنشگر باشند چراکه یک شنونده منفعل، تفاوتی با یک فرد معمولی ندارد و این نکته‌ای است که باید به آن توجه داشته باشیم.